

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διευθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Ἀφ' οὗτου

ἡ Ρωσσία ἀπώλεσε τὴν ὑπε-
ροχὴν ὅσιν ἦν μετὰ τῶν
Δυνάμεων εἶχε καταλάβει

χάρει εἰς τὴν γαλλικὴν συμμάχιαν καὶ τὸν γαλ-
λικὸν χρυσόν, οἱ διεθνεῖς συνδυασμοὶ οἱ συγγρα-
τούμενοι μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, κα-
τήντησαν εἰς ἄκρον ἀσταθεῖς καὶ εὐμετάβλητοι.
Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς
Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας μετατοπίζεται ἀπὸ τι-
νος συγχρότου ἢ πρίν.

Πάντες ἐνθυμούμεθα, ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἀμέσως
μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Ρωσσίας, ἐπωφεληθεῖσα
τοῦ φόβου ὃν ἐνέπνευσαν εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν
Εὐρώπην αἱ δικτατορικαὶ τάσεις τῆς Γερμανίας,
ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς
Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, προσελκύσασα δὲ εἰς
αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν, ἐγένετο τὸ κέντρον ἀντιγεο-
μανικοῦ σ'ινασπισμοῦ, ἐκδηλωθέντος πρῶτον ἐν
τῷ Συνεδρίῳ τῆς Ἀλγεθίας τῷ συγκροτηθέντι
πρὸς διακκονισμόν τοῦ ζητήματος τοῦ Μαρό-
κου. Ἐκτοτε, ἐπὶ τινὰ χρόνον, τὸ κέντρον τῆς
διεθνούς πολιτικῆς δράσεως εἶχε μετατεθῆ εἰς
Λονδίον, καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως
Ἐδουάρδου εἶχε πιστεύσει, ὅτι μετ' ὅσης εὐκο-
λίας ἠδυνήθη νὰ ματαιώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Μαρό-
κου ἀξιώσεις τῆς Γερμανίας θὰ ἠδύνατο καὶ τὰ
ἐν τῇ ἐγγυὲς Ἀνατολῇ σχέδιά της ν' ἀγάγῃ εἰς
αἴσιον πέρας. Διὰ τοῦτο, ὁ σὲρ Ἐδουαρδ Γκρέϋ,
ὑποβάλλων τὰς τελευταίας περὶ Μακεδονίας
προτάσεις αὐτοῦ τὰς τεινούσας εἰς τὴν δημιουρ-
γίαν βουλγαρικῆς αὐτονομίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
ταύτῃ, φαίνεται, ὅτι δὲν ἦτο ἐντελὴς ἐστέρη-
μένος ἐλπίδος τινὸς ὅτι θὰ ἐγίνοντο δεκταί.
Διότι, ἀφ' ἐνὸς ἠλπίζεν, ὅτι ἡ Γαλλία, συνεχί-
ζουσα τὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Συνεδρίου τῆς
Ἀλγεθίας ἀγγλόφιλον πολιτικὴν της, θὰ τὰς
ἡσπάζετο προθύμως, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐπίστευεν,
ὅτι τὸ ἐν Ρωσίᾳ λίαν ἰσχυρὸν ἔτι Πανσλαβί-
στικόν κόμμα, βοηθούσης καὶ τῆς γαλλικῆς πο-
λιτικῆς, θὰ παρέσχε καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Τσαροῦ εἰς ὑποστήριξιν τῆς τῶσον ἐπωφελοῦς
διὰ τοὺς Σλαύους Μακεδονικῆς Αὐτονομίας.
Ἀλλ' ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ εὐρέθη λελανθα-
σμένη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς της, διότι οὔτε ἡ
Γαλλία, οὔτε ἡ Ρωσσία εἶχον τὸ συμφέρον νὰ
συνδράμωσι τὴν Ἀγγλίαν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐγγυὲς
Ἀνατολῇ σκοποὺς αὐτῆς.

Ἡ Γαλλία, ἐννοῶσα ὅτι ἔλαβε παρὰ τῆς
Ἀγγλίας πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐν σχέσει
πρὸς τὸ Μαρόκον καὶ ὅτι τίποτε περισσώτερον
δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ παρὰ τοῦ Ἀνακτοβου-
λίου τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου, θέλουσα δὲ νὰ κερ-
δίσῃ ἤδη καὶ τῆς Γερμανίας τὴν ἀνοχὴν διὰ
τὴν βαθμιαίαν συντέλεσιν τῶν ἐν τῇ γωνίᾳ
ἐκείνῃ τῆς Ἀφρικῆς σχεδίων της, ἐθεώρει, ὅτι
τὸ συμφέρον της ἀπῆτει τοῦ λοιποῦ, νὰ μὴ
προσκόρψῃ εἰς τὰ γερμανικὰ καὶ αὐστριακὰ ἐν
τῇ Ἀνατολῇ συμφέροντα οὐ μόνον δὲ νὰ μὴ
προσκόρψῃ, ἀλλὰ καὶ ἀντιστάθμισμά τι νὰ πα-
ράσχῃ εἰς τοὺς ἐν Βερολίῳ διὰ τὰ τὴν ἀφῆσσι
νὰ δοῖ ἐν Μαρόκῳ ἀνενοχλήτως. Ἀποτέλεσμα
τῆς σκέψεως ταύτης ἦτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀπόκρου-
σις τῶν περὶ Μακεδονίας ἀγγλικῶν προτάσεων,
ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ παροχὴ τῆς συνδρομῆς τῶν
γαλλικῶν κεφαλαίων διὰ τὰ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ
Τουρκίᾳ γερμανικὰ σχέδια, μετὰ τῶν ὁποίων
τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ὁ σιδηρόδρομος τῆς
Βαγδάτης. Οὕτως, οἱ Γάλλοι μετὰ πολλῆς
ἀβύτητος ἐστρεψαν τὰ νῶτα εἰς τοὺς ἐν Λον-

δίῳ καὶ ἤρχισαν νὰ ἐρωτοτροποῦν μετὰ τοῦ
Βερολίνου.

Ἡ δὲ Ρωσσία, περιποιηθεῖσα τὴν Ἀγγλίαν
μέχρις οὗτου ἐπιτύχῃ τὴν περὶ τῆς Μέσης Ἀ-
σίας ἀγγλορωσικὴν σύμβασιν, δι' ἧς ἐκαρπώθη
ἀνέλπιστα δι' αὐτὴν πολιτικὰ ὠφελήματα,
ἐπανῆλθε πάραυτα εἰς τὴν μετὰ τῆς Αὐστρίας
συνεννόησιν της, ἥτις τυγχάνει ἀντικρὺς ἀντι-
θετος πρὸς τὰ ἀγγλικά περὶ τῆς Χερσονήσου
τοῦ Αἰμου σχέδια. Συμφέρον τῶν ἐν Πετροπό-
λει, προδήλως εἶνε, ἀφ' ἐνὸς νὰ μὴ ἐπισπεύ-
σωσι τὰς ὀριστικὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ λύσεις, ὡς
ἐπιδιώκει καὶ προσπαθεῖ ἡ Ἀγγλία, καὶ ἀφ'
ἐτέρου νὰ μὴ ἐνισχύσῃ τὴν Βουλγαρίαν, τὴν
ὁποίαν σκοπεύουσι μίαν ἡμέραν νὰ καταλάβωσι
δίδοντες εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀντισταθμίματα ἐν
Μακεδονίᾳ.

Οὕτω λοιπὸν, ἀφοῦ αἱ γινώμαι τῆς Γαλλίας,
τῆς Ρωσσίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας
συνέπεσον ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι, ἔδει
κατ' ἀνάγκην μετ' αὐτῶν νὰ συμπράξῃ καὶ ἡ
Ἰταλία, ν' ἀπομονωθῇ δὲ ἡ Ἀγγλία. Αἱ ρω-
σικαὶ προτάσεις αἱ ἀντιταχθεῖσαι εἰς τὰς ἀγ-
γλικὰς, κατηρτίσθησαν, ὡς φαίνεται, ἐκ συμ-
φώνου ὑπὸ τῶν πέντε τούτων Δυνάμεων, καὶ
ἤδη οἱ ἐν Λονδίῳ ἀγωνίζονται διὰ διαφόρων
τεχνασμάτων νὰ μειώσωσι τὴν ἐκ τῆς διπλω-
ματικῆς τῶν ἡττης δυσάρεστον ἐντύπωσιν τοῦ
ἀγγλικοῦ κοινοῦ.

Τὰ ἐκτεθέντα χέουσι φῶς εἰς τὴν ἐνεστῶσαν
θέσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν συνδυασμῶν. Ἡ Γαλλία,
ἀφοῦ προηγουμένως ἐδέσμευσε τὴν Ἀγγλίαν
διὰ συμβάσεως ὡς πρὸς τὸ Μαρόκον, τείνει ἤδη
νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὅπως δι'
ἀνταλλαγμάτων παρεχομένων εἰς ταύτην ἐπι-
τύχῃ τὴν συναινέσιν της ὅπως καταστήσῃ βαθ-
μυδὸν τὸ Σερφικὸν Κράτος κτήσιν γαλλικὴν.
Ἡ Ρωσσία, αἰσθανομένη ἐαυτὴν οὐχὶ ἀρκούν-
τως ἰσχυρὰν ὅπως ἐπιδιώξῃ ἀποκλειστικὴν ἐν
τῇ Ἀνατολῇ ἐπικράτησιν, συνθηκολογεῖ μετὰ
τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας ὅπως ἐξασφα-
λίσῃ τὴν μερίδα της. Ἡ Ἰταλία ἀναγκάζεται
νὰ συμπράττῃ μετὰ τῶν πολλῶν δεχομένη ὅτι
τῇ δώσουσι, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀπομονοῦται, ὡς
μόνον κέρδος ἀποκομιζούσα τὰς ἐν Σόφίᾳ ἀγ-
γλοφίλους διαδηλώσεις τὰς περιγραφόμενας ἐν
ταῖς στήλαις τῶν «Τάιμς» ὑπὸ τοῦ κ. Μπά-
ουτσερ.

Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων τροπὴ, ἥτις ἦτο
φυσικωτάτη, μόνον δὲ τοὺς εὐγενεῖς λόγους
τοῦ Βαλκανικοῦ Κομητάτου διέφευγε, δὲν εἶνε
βέβαια φύσεως τοιαύτης ὥστε νὰ λυπηθῇ τοὺς
λαοὺς τῆς Μακεδονίας, πολὺ δ' ὀλιγώτερον
ἡμᾶς.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

25 Μαρτίου 1908.

Προετοιμασίαι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Καίσερος.
— Ἀποστόλῃ εἰς τὰ παράλια. — Ἀναχώρη-
σις τοῦ Βασιλ. — Ὁ Μητροπολίτης. — Κλοπὴ
εἰς τὸ φαρμακεῖον τῶν Ἐλεῶν. — Ἰε-
ρατικά. — Καίμακάμης Δελβίνου.

Τὰ τέσσαρα τάγματα τὰ ὁποῖα, ὡς ἐγράψα-
μεν ἀφίχθησαν ἐκ Θεσσαλονίκης προωρισμένα
διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Καίσερος, ἀνεχώρησαν τὴν
Παρασκευὴν καταμερισθέντα εἰς τοὺς κυριώτε-
ρους λιμένας τῆς παραλίου ἀκτῆς. Οὕτως δύο
τάγματα πεζικοῦ μετὰ 150 ἱππέων ἀπεστά-

λῃσαν εἰς Πρέβεζαν, ἐν τάγμα εἰς Ἀγίους Σα-
ράντα καὶ ἐν τάγμα διανεμήθη εἰς Πάργαν καὶ
Σαγιάδα. Ἐνισχύθη λοιπὸν ἡ παράλιος γραμμή
πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως ἐν ἡ περιπτώσει ἡ
Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀποφασίσῃ
νὰ ἐκδράμῃ πρὸς κυνηγεσίαν εἰς τὰ δάση τῆς
παραλίου ἀκτῆς. Τὸ Σάββατον ἀνεχώρησαν δι'
Ἀγίους Σαράντα ὁ Βασιλεὺς Ἰωαννίνων μετὰ τῆς
ἀκολουθίας του συμπαραλαβὼν καὶ πολλὰ πρὸς
δικακώρησιν τοῦ λιμένος Ἀγίων Σαράντα, χρε-
ώδη ἐν οἷς καὶ πληθὺν ὀθωμανικῶν σημαίων.
Ἐν τούτοις μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐπισήμως ἐ-
γνώσθη περὶ τῆς βεβαίας ἐπισκέψεως τοῦ Καί-
σερος ἐν Ἡπείρῳ οἱ ἐνταῦθα κυβερνητικοὶ ἐκφρά-
ζονται μετὰ δισταγμοῦ. Πιθανότης μόνον ὑπάρ-
χει. Ἐπληροφορήθημεν, ὅτι καὶ ὁ Μουτεσαρί-
φης Πρεβέζης ἀνέβηκεν εἰς ἐργολάβους τὴν κα-
τασκευὴν γεφύρας ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα θὰ ἀγ-
κυροβολήσῃ τὸ μέλλον νὰ φέρῃ τὴν Α. Μ. μέ-
χρι τῆς προκυμαίας ἔνθα θὰ κατασκευασθῇ πο-
λυτελής ἐξέδρα. Ἐπίσης ἐργάζονται πυρετωδῶς
πρὸς κατασκευὴν τοῦ δρόμου ἔξω τῆς Πρεβέζης
ὅστις εὐρίσκεται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει.

Ἐγνώσθη ἐξ ἐπιστολῶν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι
ὁ Μητροπολίτης μας ζητεῖ ἐπιμόνως ἀπὸ τὰ
Πατριαρχεῖα μετάθεσιν. Δὲν εἶνε δὲ ἄσχετος ἡ
ἐκδήσις αὕτη πρὸς τὴν παρατηρηθεῖσαν κατ' αὐ-
τὰς δραστηρίαν προσπάθειαν πρὸς εἰσπραξιν κα-
θυστερουμένης ἐπιχορηγήσεως ἀπὸ τὰ διάφορα
χωρία.

Κλοπὴ γενομένη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ φαρμα-
κεῖον τῶν Ἐλεῶν ὑπὸ ὑπεραριθμοῦ τινὸς βοη-
θοῦ (διότι ὡς ἐγράφομεν κατὰ τὸν κανονισμόν
μόνον δύο ἀναγκαιοῦσι καὶ οὐχὶ τέσσαρες ὡς
νῦν) ἔρχεται νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀνα-
καλυφθεῖσαν σπατάλην τῶν χρημάτων ἕνεκα
τῆς ὁποίας ὁ εἰς τῶν ἐφόρων ἠναγκάσθη νὰ ὑπο-
βάλῃ παραίτησιν.

Εἰς τῶν ὑπεραριθμῶν βοηθῶν ὀνόματι Ἀλκι-
διάδης... στηρίζομενος ἐπὶ τῆς ἐνθεροῦ ὑπο-
στηρίξεως μερικῶν πατρῶνων του καὶ μὴ ἀρκού-
μενος εἰς τὰ 200 γρόσια τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν ὡς
μισθὸν κατὰ μῆνα ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ
ὑπεξαίρῃ ποσότητος φαρμάκων καὶ νὰ πωλῇ
ταῦτα ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆματος εἰς διαφόρους.
Ἐσχάτως λοιπὸν ἀνεκαλύφθη ἡ ἐπαίσχυντος
αὕτη πράξις του ἣν ἔφερεν εἰς φῶς ὁ διευθυντὴς
τοῦ φαρμακείου «ἡ Αὐγὴ» κ. Λέβης. Ὁ ἐν λόγῳ
βοηθὸς ἀφοῦ ὑπεξήρесе σεβαστὸν ποσὸν γραμ-
μαρίων εὐκρινῆς προσέφερεν αὐτὸ εἰς τὸν φαρ-
μακοποιὸν κ. Λέβην εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἐπώλησεν
ἀντὶ 7 εἰκοσοφράγκων ὁ κ. Λέβης ἀντιληφθεὶς
τίς οἶδε πῶς ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ προέρχεται ἐκ
τοῦ φαρμακείου τῶν Ἐλεῶν προσεποιηθῇ ὅτι
δὲν ἔχει πρὸς στιγμὴν τὰ 7 εἰκοσοφράγκα καὶ
τῷ εἶπεν νὰ περάσῃ μετὰ μίαν ὥραν. Ἐξ ἄλλου
ὅμως ὁ κ. Λέβης κατήγγειλε τὴν πράξιν εἰς
τοὺς ἐφόρους οἱ ὁποῖοι ἀμέσως προέβησαν εἰς
ἀνακρίσεις καὶ ἐρεῦνας καὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι πράγ-
ματι συνέβη κλοπὴ. Ἐμαθόμεν δὲ ὅτι κατόπιν
τούτου ἔπαυσαν τὸν ἐν λόγῳ βοηθόν.

Διευθυντὴς τοῦ φαρμακείου Ἐλεῶν εἶνε ὁ
σεβάσμιος καὶ τιμίος χαρακτήρος φαρμακο-
ποιὸς κ. Γεωργιαννόπουλος ἐκ Λαζιστοῦ ὅστις
καίπερ προεβήκεν τὴν ἡλικίαν δὲν παύει με-
μνῶν περὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν
καθηκόντων του. Ἐν τούτοις οἱ διορισθέντες βοηθοὶ
ὑπεραριθμοὶ ἐξ ὧν ὁ εἰς τυγχάνει ἀνεψιὸς τοῦ
κομματάρχισκου καὶ βιβλιοκαπλήλου Παναγ.

μ-
 τὸ
 ἐν
 οὐ
 ᾧ
 ἵνε
 θὰ
 οὐ
 οὐ
 οὐ

Και ο Μπελλαβίστας.

Και ο μὲν Μπελλαβίστας ἔχει ἕναν ἀετὸν νὰ δωρήσῃ εἰς τὸν Κάϊζερ, ὁ δὲ Μπελλαβίστας μίαν βελάδα, τὴν ὁποῖαν—εὐτυχέστερος τοῦ Μπελλαβίστα—ἐπέδειξε τῷ Κάϊζερ, ὢν καὶ δημοτικὸς σύμβουλος καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τοὺς ἐν τέλει κατὰ τὴν ὑπόδοχὴν ἐν Γαστούριφ.

Ὁ Μπελλαβίστας θὰ δωρήσῃ τὸν ἀετὸν εἰς τὸν Κάϊζερ.

Ὁ Μπελλαβίστας δὲν πουλᾷ τὸ στανιδό-κτιστον καὶ ταλαντευόμενον ἀπὸ τὸν ἀέρα ξενοδογεῖτον τοῦ καὶ 100 χιλιάδες ἀν τοῦ δώσουν ἀκόμα.

— Ἐρεῖς τί ἔχει νὰ εἰπῇ, νὰ εἶσαι γείτονας τοῦ Αὐτοκράτορα.

Ὁ δὲ Μπελλαβίστας αὐτοαυτογεύθη εἰς μέγαν ἄνδρα.

— Ἐγὼ καὶ ὁ Ἐφτακράτορας, ὁ Ἱμπερατόρος τῆς Γερμανίας, εἵμαστε στὸ Γαστούρι. Ἐδῶ φουμάρω τσιγάρω ἐγὼ καὶ ἀπέναντι αὐτός. Πούφ κἀνὼ ἐγὼ τὸν καπνὸ τοῦ τσιγαριου μου καὶ σκεπάζω τὸν Κάϊζερ, πούφ κἀνὼ ἐκεῖνος καὶ καπνίζει ἐμένα.

— Προχθὲς μόλις ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀμέσως πῆρε τὸ μπαστουνάκι του καὶ τὸ ἐγγονάκι του καὶ ἐβγήκε πεζὸς περίπατο.

Τὸ σκυλλάκι του, ἕνα κίτρινο μὲ διαβολικὴ φάτσα καὶ ἀκοπα αὐτιά, μπουλντωκ τὸν ἀκολουθοῦσε.

Ὁ Βασιλεὺς διέσχισε τὴν Σπινιάδα καὶ ἐμπῆκε στὸν παραλιακὸ δρόμο ποῦ φέρνει στὴ Γαρίτσα.

Ὅταν εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν Σπινιάδα τότε στὰ καφενεῖα καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα τῆς διαδόθηκε ἡ περιέργος εἰδησις καὶ ὁ κόσμος τῶν περιέργων καὶ τὸ πλῆθος τῶν μικρῶν ἔτρεχε νὰ ἰδῇ τὸν ἄνακτά του.

Ὁ βασιλεὺς μὲ βῆμα ταχὺ διηυθύνετο εἰς τὴν Γαρίτσαν, ὅλο λέγων εἰς τὸν πρίγκηπα Ἀλεξάνδρον καὶ στεκόμενος καμμιὰ φορὰ γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ κἀτι τὸ περιεργότερον.

Ἐστάθηκε καὶ τοῦ ἔδειξε κἀτι δίκτυα ποῦ ἦσαν ξαπλωμένα ἐπάνω στὴ θάλασσα καὶ ἔπειτα κἀτι ἄλλο ποῖο μακρυά, μὲ τὸ μπα-στοῦνι καὶ κατόπιν πρὸς τὸ μέρος τῆς Γαρίτσας.

Ὁ κόσμος ποῦ περιπατοῦσε ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν ἐκεῖ καταλαμβάνετο ἐξ ἀπίνης.

— Ὁ Βασιλεὺς!

Καὶ ἀμέσως ξεκαπελλώματα καὶ στρατιωτικὲς στάσεις ἀπὸ τὰς ὀνομασθεῖσας «κλαρινέτο» καὶ προτεταμένα στήθη καὶ χέρια φέροντα σχῆμα εἰς τὸ πηλίκιον.

Ὁ Βασιλεὺς ἀντιχαιρετοῦσε καὶ περνοῦσε βιαστικῶς.

Καμμιὰ φορὰ τὸ σκυλλὶ ἀπεμακρύνετο καὶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ σφύριζε.

— Φσσστ.

Ἐνα σύννεφο ἀπὸ παιδάκια ζυπόλητα ποῦ ἀκολουθοῦσαν, λαβόντα ἀπὸ λίγο, σὲ λίγο, θάρρος, ἐπαναλαμβάνων τὸ σφύριγμα.

— Φσσστ! Φσσστ!

Ὁ Βασιλεὺς ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του σφύριζοντάς σκυλλὶ του.

— Φσσστ.

Οἱ ζυπόλητοι Γαβριάδες οἱ ἀκολουθοῦντες ἔσπευσαν νὰ τὸ φέρουν.

— Φσσστ! Φσσστ!

Ἐπὶ τέλους ἐφάνη καὶ ὁ πρῶτος χωροφύλαξ. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπίστευε εἰς ὅτι ἔβλεπε.

Ἐγούρλωσε τὰ μάτια του καὶ ἔτρεξε καὶ ἐστάθη ἀκίνητος ἔμπροσθέν του.

Ὁ Βασιλεὺς τὸν ἀντιχαιρέτισε καὶ ἐπέρασε.

Δεύτερος χωροφύλακας ἐφάνη, ἐκεῖ κοντὰ στὴ Γαρίτσα καὶ ἔπειτα τρίτος. Τὰ παιδιὰ ἀπεμακρύνθησαν καὶ ἕνας γέρος ἐπαίτης ποῦ διακόνευσε ἐκεῖ στὸ δρόμο, διετάχθη ν' ἀποσυρθῇ.

— Μηδὲν εἶμαι κ' ἐγὼ Ἕλληνας νὰ ἰδῶ τὸν Βασιλέα μου; Ἦνε ντροπὴ γιὰτὶ εἶμαι σακάτης; Μηδὲν εἶμαι κλέφτης ἀσπασίνος. Πᾶ νὰ πῇ κατὰλιαδες;

Τρεῖς φεσοφόροι Ἱππειῶτες εἶχαν ἀνοίξει τὰ στόματά τους παρακάτω.

— Εἴν' ἀλήθεια ἡ Βασιλεῖας Γιωργίους;

Ἐὐρ Ἡλευθερία ποῦ εἶνε ἐδῶ!

Φσσστ!

Οἱ Ἱππειῶτες κατέλαβον μὲ θέσι γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν, οἱ χωροφύλακες ἦσαν ὅλο τρεμουλὰ καὶ κίνησι.

Μιὰ φορὰ ἐδιώχναν τὰ παιδιὰ ποῦ ἀκολουθοῦσαν, μιὰ φορὰ ἕνα γέρω ποῦ πωλοῦσε νόμισε γιὰ ἀξιοματικὸ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἐπλησίασε νὰ τοῦ δώσῃ ἄνθη.

— Ὁρατὰ γιούλια γιὰ τῇ κοπέλλες. Δύω δεκάρες τὸ ματσάκι ἀφέντη.

— Φσσστ Φστ!

Ὁ Βασιλεὺς ἄμα ἔφθασε στὴ Γαρίτσα ἐγύρισε.

Ὅλοι οἱ περιπάτηται τὸ εἶχαν μάθει πλεον καὶ ὅλοι τὸν ἐπερίμεναν γιὰ νὰ τὸν χαιρετήσουν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐλοξοδρόμησε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος ὅπου τὰ δένδρα.

— Φσσστ!

Ἀπέναντι μιὰ κυρία ἐπεριπατοῦσε μέσσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν περιπατητῶν.

Ἦτο ἡ πριγκίπισσα Σοφία μὲ τὸ κοριτσάκι τῆς καὶ μὲ τὴν παιδαγωγὸν του.

Κανεὶς δὲν τὰς ἐγνώρισε. Τὸ πλῆθος διηγ-κωνίζετο μὲ αὐτὰς ὁμιλοῦν διὰ τὸν Βασιλέα, ἐσχολίανζε τὸν περίπατόν του καὶ ἔσπρωχνε τὴν μικρὰν Πριγκίπισσαν γιὰ νὰ ἰδῇ καλλίτερα τὸν πάππον τῆς καὶ Ἄνακτά του.

Κᾶπου κᾶπου κανένα; ἀνεγνώριζε τὴν μέλ-λουσαν Βασιλίσσαν του καὶ τὴν ἐχαίρετα.

Ὁ Βασιλεὺς ξαναῤῥε στὸ πλακόστρωτο καὶ διευθύνθη ἀπὸ τὴν ὁδὸν Γεωργίου εἰς τὸ παλάτι του.

— Φσσστ!

Ὁ δρόμος τῆς Σπινιάδας γεμάτος ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν ἀπὸ κόσμον ὁ ὁποῖος εἶδε ἔξαφνα τὸν Βασιλέα του, δίπλα του, σὲν κοινὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτόν, νὰ περιπατῇ πρὸς τὸ παλάτι.

Ὁ περίπατος ἐχάλασε καὶ ὁ λαὸς τὸν ἠκολούθησε.

Αὐτὸς εἶνε ὁ περίπατος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Πόσο διάφορος ὅμως εἶναι ὁ τοῦ ἰσχυροῦ Κάϊζερ τοῦ μεγάλου Αὐτοκράτορος τῶν Γερμανῶν!

Στρατῶς, μυστικὲς ἀστυνομίαι παρατάξεις, φρουροί, σχεδιαγράμματα Ἀχιλλεῖου, συγνὲς ἐπιθεωρήσεις σκοπῶν, ἔρευναι, ἀπαγορεύσεις, λόγχεις, γρόνθοι, κενά, ἐρημία, καρδιοκτυπήματα, τρομάρες, ἐπιφυλάξεις, μαρτυρία, γιὰ νὰ πάῃ μὲ αὐτοκίνητο, διατρέχων 50 μίλια τὴν ὥραν, ἀπὸ τὴν Κέρκυρα εἰς τὸ Ἀχιλλεῖον.

Κ' ἔπειτα μπορεῖ ποτὲ ὁ Βασιλεὺς μας νὰ δεικνύῃ ἀδιαφορίαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα του καὶ νὰ μὴ φροντίζῃ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὸ μεγάλειόν της;

Προχθὲς εἰς τὸ Γαστούριον ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ οἱ Γερμανοὶ πρίγκηπες ἐξῆλθον εἰς περίπατον, παραπλανηθέντες δὲ εὐρέθησαν ἐντὸς ξηρᾶς ρεμματίας πρὸς τὴν θέσιν Πλατάνι, ἐκ τοῦ ὁποῖου δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξέλθουν. Ἐνν δεκα-τριετὲς τσοπανόπουλο τότε ἀντιληφθὲν τὴν θέ-σιν τῶν Ὑψηλῶν ἐκδρομῶν ἔδειξε τὸν δρόμον εἰς τὴν Αὐτοκράτειρα, ἡ ὁποία προσέφερε με-ρικὰ χρυσὰ νομίσματα εἰς τὸ τσοπανόπουλο, τὸ ὁποῖον ὅμως ἠρνήθη νὰ τὰ λάβῃ εἰπὼν: «Μήπως ἦλθα γιὰ ὄβολα». Ὁ Κάϊζερ ἰδὼν τὸν ἀετὸν τοῦ Μπελλαβίστα ἐστάθη καὶ ἔπαιξε μὲ τὴν ράβδον του μετ' αὐτοῦ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἡ Αὐτοκράτειρα εἰς τὸν δρόμον ἐστραμματοῦσε τὰς χωρὶκὰς τοῦ Γαστουρίου ποῦ συνήντα καὶ ἐφωτογραφοῦσεν αὐτάς, προσφέροντα συγχρόνως εἰς αὐτάς καὶ χρήματα, τὰ ὅποια αἱ χωρὶκαὶ ἠρνοῦντο νὰ δεχθῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἀπὸ Βουένος Ἀϊρες ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸ 6 μηνῶν ὁ κ. Δημ. Β. Λάμπας πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρὸ τριακονταετίας ἐκεῖ ἀποκατεστημένου ἀδελφοῦ του Ἀλκιβιάδου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Δελφίνον ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Ἡλίας Μουζίνας.

Ἐπανήλθε χθὲς ἐξ Αἰγύπτου ὁ Γενικὸς γραμμα-τεὺς τοῦ Δήμου κ. Γ. Παρλακευόπουλος ὅστις ἔκαμεν ἐν Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ δύο διαλέξεις εἰς τὰς αὐτῆς.

Πρὸς τοὺς κυρίους Ἱππειῶτας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν θὴν Ἀπριλίου καὶ ὥραν 3 μ.μ. θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἱππειωτικοῦ Συλλόγου Κυ-ριῶν, ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσού» μονόδρομον λαχεῖον, ὑπὲρ ἰδρύσεως καὶ συντηρήσεως Νηπιαγωγείων ἐν Ἱπείρῳ. Ἐυελπιστοῦ-σαι ὅτι θέλετε τιμῆσαι διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν ἐορτὴν ταύτην, ὑποστηρίζοντες τὸ ἔργον ἡμῶν διὰ τῆς ὑμετέρας πολυτίμου συνδρομῆς, διατελοῦμεν μετὰ πάσης ὑπολήψεως.

Ἡ Πρόεδρος Ἀννα Βορνόζη, ἡ Ἀντιπρόεδρος Ἀννα Σπ. Λάμπου, ἡ γραμματεὺς Εἰρ. Γ. Δούνα, Δουκ. Ἀντ. Ζυγομαλά, Δουκ. Ο. Ριανκούρ, Καλ. Π. Καραπάνου, Μ. Π. Κουταλέξη, Ἀλ. Κ. Μελά, Ἐλ. Β. Μελά, Μαγ. Δ. Μπαλάνου, Ἀρ. Ν. Μπότση.

Ὁ σκοπὸς, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ὁ Σύλλογος τῶν κυριῶν εἶνε πολὺ σπουδαῖος καὶ προώριστα νὰ ἐκπη-ρετήσῃ ἀποφελῶς τὴν Ἱπείρον διὰ τῆς ἰδρύσεως νη-πιαγωγείων, ἀφοῦ πρῶτον καταρτισθῇ τὸ μέλλον νὰ ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν προσωπικόν. Ὡς ἐπληρο-φορήθημεν, ἀπασαί αἱ εὐγενεῖς κυρίαι, αἱ ἀναλφάβητοι, ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὴν Ἱδρυσιν νηπιαγωγείων, πολλὰς καταβάλλουσι προσπάθειαι πρὸς εὐδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἔργου τούτου οἱ Ἱππειῶται μόνον καὶ ἡ Ἱπείρος θὰ ὠφεληθῶσι θεα-ροῦμεν καθήκον νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς συμπα-τριώτας ἡμῶν νὰ μὴ περιορισθῶσι μόνον εἰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις εἰς τὰ καφνεῖα περὶ τοῦ πῶς καὶ διατῇ, ἀλλὰ νὰ φιλοτιμηθῶσι τέλος πάντων καὶ νὰ δείξωσιν ὅτι ἔχουσι δυνατοὺς καὶ ἐκτενέως ἐκείνους, οἵτινες ἐργάζονται δι' αὐτοὺς καὶ τὰ συμφ-ροντα τῆς πατρίδος των. ἀφοῦ μάλιστα τὸ εἰσιτήριο τιμᾶται μὲς δραχμῆς (δρ. 1) καὶ νὰ προσέλθωσι τὴν Κυριακὴν ὥρα 3 μ. μ. εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου «Παρνασσού», ὅπως ἐνισχύσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰς ἐργαζομένας καὶ κοπιῶσας κυ-ρίας, ἀποδείξωσι δὲ συγχρόνως ὅτι εἰσι πρόθυμοι καὶ εἰς μικρὰς θυσίας ὑπὲρ τῶν πατριωτικῶν συμφερόντων.

Ἑλληνικὰς λέσχας ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἀθηναίων, συνε-δεύσας αὐτάς καὶ διὰ φωτεινῶν προβολῶν διαφόρων παλαιῶν καὶ νέων τοποθεσιῶν τῶν Ἀθηναίων.

— Διατρίβει ἐνταῦθα ἀφικόμενος ἐξ Αἰγύπτου ὁ ἐκ Χειμάρρας κ. Γ. Πέππης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐκεῖ ἐμπε-ρευσμένος φιλόπατρις ἀνὴρ κ. Κων. Ζιανούρος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βοστίαν τοῦ Πωγωνίου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Βούρον τῆς χειμάρρας ὁ κ. Σ. Συμνονίδης φοιτητὴς τῆς Ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Νέας Ὑόρκης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ζοδῆλα τοῦ Ζαγόρου ὁ κ. Τούλας Κωνσταντινίδης. Ἐξ Ἰωαννίνων δὲ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ κ. Σπ. Παπῆς.

— Εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατρίβοντα νῦν δικη-γόρον κ. Σταυράκη Γερομήχαν ἀπενεμήθη ὁ σταυρὸς τοῦ Σωτήρος. Καὶ διὰ μὲν τὸν σταυρὸν τὸν συγχι-ρομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ τοῦ ὑπενομιζομένου καὶ τὴν περὶ ἐγγγραφῆς συνδρομητῶν ὑπόσχεσιν του.

— Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομας των εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἱπείρου» νὰ τὰς ἐμβάσωσιν ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως.

BIENNHE, 2 Ἀπριλίου. — Ἡ ὁρισθεῖσα ἐξ Ὁθωμανῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ Ἀθ-στριακῶν μηχανικῶν ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ σή-μερον εἰς τὰ Σκόπια τὴν μελέτην τῆς χαράξεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέχρι Μητροβίτης.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

Τριμηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα συντασσόμενον καὶ ἐκδιδόμενον ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου καὶ γή-τοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Τόμος Τέταρτος, τεύχος Δ'. Περιεχόμενα: Εἰσά-νες Ἰωάννου Π' τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ Πατριάρ-χοῦ Κων/πόλεως Ἰωσήφ. Ἡ προτομὴ τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Munoz. Κω-σταντίνος Παλαιολόγος ὡς σύζυγος ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τοῖς θρύλοις. Δουκικὸν γένος Ἰακώβου Κοΐσπη Β' τοῦ δουκάτου Αἰγίου. Κωδικὸς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Ἰγνατίος Σηλυβρίας ὁ χορτασμένος. Ἐξ-ηγήσεις εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ζαχαρίου Γερμανοῦ. Ση-μειώσεις περὶ τῶν δύο προσταγμάτων Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου. Ἰωάννης καὶ Ἰωάννα Δορνανός. Βι-βλιογράφος ἐκ τοῦ οἴκου Ζυγομαλά. Διόρθωσις εἰς τὸ χρονικὸν Πανσόρετος καὶ χωρίου τοῦ Χαλκαῶν δούλη. Πίος Ἀκρίου Τζιγάλα. Νομοκάνων τῆς Μο-νῆς Μπουρ. Προσθήκαι εἰς τοὺς Λαζοδαίμονους; βι-βλιογράφος καὶ κηρύττης κωδικῶν. — Εἰς κ. ν. ε. : Τὸ ἔμπροσθεν τοῦ μεταλλίου τοῦ Πισάνου. Τὸ ὅπισθεν τοῦ μεταλλίου. Ὁ Πατριάρχης Ἰωσήφ κατὰ τὸν Πα-τριαρχικὸν κώδικα. Μηνουῆ Παλαιολόγος καὶ Ἑλένη μετὰ τὸν τέκνον. Ἰωάννης Παλαιολόγος καὶ χαλκὴ αὐτοῦ προτομή. Ἀνάστυς τῆς μεσαιῆς χαλκῆς πύ-λης τοῦ Ἀγίου Πέτρου, κτλ.